

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 66.

Femte Session.

48de Møde.

Fre dagen den 13de Januar.

(Forn.)

Formanden (fortsat): Fremdeles bliver at foretage til 2den Behandling Forslag til Lov, hvorved Indfødsret meddeles Sigvard Emil Spärk*). Der er til denne Behandling ikke fremkommet noget Endringsforslag. Lovforslaget sættes under Forhandling.

Da heller ikke Nogen ønskede at ytre sig med Hensyn til denne Lov, sættes det under Afstemning, om Lovforslaget saalydende:

„Indfødsret meddeles Sigvard Emil Spärk, Examinatus juris, født i Norge.“

skalde overgaae til 3die Behandling, hvilket vedtoges eenstemmig med 33 Stemmer.

Formanden: Endelig bliver at foretage til 1ste Behandling Forslag til Lov, angaaende den directe Indførsel fra andre Verdensdele, samt angaaende Tarifen for Lastpenge.

Lovforslaget er under Forhandling.

Bergsøe: Da man ved en Sags første Behandling fornemmelig dvæler ved de almindelige Principer for Loven, skal jeg blot tillade mig den Bemærkning, at Principet for dette Lovudkast vistnok er fuldkommen rigtigt. Den Toldremission af 25 Procent, som blev ind-

ført ved Pl. af 27de Marts 1844, var vistnok ikke ganske hensigtsmæssig. Hvis nemlig de Capitaler, hvormed man ønskede, at den transatlantiske Handel skulde beskæftiges, hidtil havde ligget ubenyttede, saa kunde det jo vistnok have været ganske ønskeligt, om Regjeringen kunde have gjort Noget for en Udvidelse af Handelen paa de oversøiske Havne; men man maa erindre, at saagodtsom alle Capitaler i ethvert Samfund kunne antages at være beskæftigede. Der ligger vistnok neppe i noget Samfund noget betydeligt Beløb af Capitaler uden Anvendelse, og de Capitaler, hvormed man altsaa vilde beskæftige den transatlantiske Handel, maatte antages forud at være beskæftigede i andre Erhvervsgræne og tillige paa en gavnligere Maade, fordi den private Mand, der uafbrudt tænker paa, hvor han kan anvende Capitalerne med størst mulig Fordeel, maa antages i saa Henseende at have et skarperøie end Regjeringen. Hvis altsaa det at anvende Capitalerne i den transatlantiske Handel, virkelig havde betalt sig bedre, end at anvende dem i de forskellige andre Retninger, i hvilke Nationens Capitaler vare anvendte, saa vilde vistnok private Folk af sig selv, uden at Regjeringen havde havt nødt til saa Henseende at ytre nogen Indvirkning, have anvendt deres Capitaler i den her omhandlede Retning. Det kan derfor ikke ansees for hensigtsmæssigt eller ønskeligt, at en Regjering nogenstunde indlader sig paa at ville lede Handelen, paa at ville fremkalde en vis bestemt Art af Handel, fordi den private Interessé vil regulere alle det Slags Forhold paa den ønskeligste Maade. Dette maa dog ikke forstaaes saaledes, som om en Regjering aldeles Intet skal gjøre for Handelens Fremme i forskellige Retninger; den skal naturligtvis bortrydde de

*) Sagens første Behdng. findes i Tidenden Sp. 837—838.